

ה"ת 57995/06 - סאלם מסארוה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 57995-06 מסארוה נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 1

בפני כבוד השופטנית מימון שעשו
ה המבקש סאלם מסארוה
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה להשבת תפוס, המתייחסת לרכב סובארו מ"ר 7150267 (להלן: **הרכב**).

הרכב נתפס על ידי המשטרה ביום 28.2.14 והוא מוחזק כתפוס מזה שנה וחצי, זאת אחרי שהרכב, שהיה נהוג ע"י אוסiid עודה (להלן: **オスiid**) הסע 4 שב"חים.

ה המבקש טוען כי הרכב נמצא בבעלותו, הן על פי הרישום במשרד הרישוי והן מבחינת דיני החוזים, וכי חרפ' עסקת מכירה של הרכב לאוסiid סמוך לפניו תפיסתו, לא שולמה לו התמורה החוזית המוסכמת אלא במקצתה ועל כן הודיע לكونה על ביטול העיסקה. לטענתו נודע לו על תפיסת הרכב רק במרץ 2015 ואז פנה והגיש את הבקשה.

המשיבה מתנגדת להחזמת הרכב, וטוונת כי נגד אוסiid הוגש כתב אישום בו הطلب חילוץ הרכב בתום ההליך, אשר סיוםו קבוע לחודש הבא.

オスiid הודיע באמצעות בא כוחו כי אין לו עניין ברכב.

מעין בתיק החקירה ובחינת עדויות המבקש ואוסiid בפני במסגרת הדיון בבקשתו, עלות מספר סטיירות ותמיות.

オスiid טען בחקרתו מיום 28.2.14 כי הרכב שייך למבקר שהוא חברו, והוא קנה אותו ממנו **לפניהם** ושילם **6,000 ₪** כקדמה, ועודין חייב למבקר את שאר הסכום, כאשר התמורה שהוסכמה היא **45,000 ₪**. לטענתו **לא בערך זכרן דברים**, ולא הועברה הבעלות עד שלא ישלים את התשלומים.

עמוד 1

לעומת זאת, המבקש שנגבתה הודיעתו לגבי הרכב ביום 2.3.14, מסר כי מכר את הרכב **לפני שבעה ימים בתאריך 25.2.14 לאוסייד, ועשה איתה זכרון דברים**, וכי אוסייד שילם **10,000 ₪** כמקדמה וסוכם שאת היתרה ישלם ביום 10.3.14 ובוצע העברת בעלות. הוא ציין כי לבקשת אוסייד נערך זכרון הדברים על שם אחיו ולא על שמו, בגלל עיקולים, והציג את זכרון הדברים בו מצוין התאריך 25.2.14 כתאריך העסקה ומסירת הרכב, וכי סכום העסקה עיקולים. 40,000 ₪.

משמע, השניים שמסרו הודיעתו בהפרש של שלושה ימים זה מזה, סתו זה את זה הן לגבי תאריך ביצוע העסקה (25.2.14 או חודשיים קודם), הן לגבי השאלה אם נערך ביניהם זכרון דברים, הן לגבי סכום העסקה והן לגבי גובה המקדמה לשולמה.

גם בעדותו בפני חזר המבקש וטען כי קיבל מאוסייד רק 10,000 ₪ כמקדמה, וכי הי' בידייו שיקים (מחוללים) מעסקאות קודומות עם בני משפחתו של אוסייד שנשארו כבתוון עד להשלמת התשלום עבור הרכב, לדבריו נפגש עם בני משפחתי אוסייד כמה וכמה פעמים וכל פעם אמרו לו שאין להם כסף ושישלמו בחודש הבא, אך לא אמרו לו שהרכב תפוס ע"י המשטרה כבר מפברואר 2014. המבקש טען כי פרט למקדמה לשולמה לא קיבל עוד כל תשלום נוספת עבור הרכב, הנסיניות לערב מכובדים כדי שיסדרו את הסכסוך לא הוועיל, וביום 16.2.15 פנה למשרד הרישי והקפיא את רשות הרכב לאחר שככל הבוחנות אוסייד לגבי ביצוע התשלום לא התממשו. רק בחודש מרץ 2015 נודע למבקש שהרכב תפוס במשטרה - זאת למרות שכאמור מסר הודעה במשטרה לגבי הרכב עוד במרץ 2014.

אוסייד בעדותו התאים גרסתו לgresת המבקש - הן לגבי מועד ביצוע העסקה, הן לגבי סכום המקדמה והן לגבי קיומו של זכרון דברים על שם אחיו של אוסייד.

לאחר בחינת מכלול הראיות, אני סבורת כי הורתת הרכב בידי אוסינה כמנה ורבע לאחר ביצוע העסקה, מבלי שלכאורה שולם יותר מאשר מקדמה של אלף ₪ בודדים מתוך סכום של 40,000 ₪, אי הבירור ואי הידיעה הנטענת של המבקש על כך שהרכב תפוס בידי המשטרה מזה שנה וחצי וזאת כאשר לדבריו נפגש בתקופה זו באופן תכוף עם אוסייד ובני משפחתו, כדי לדון בתשלום יתרת התמורה, הסתירות בין גרסאות אוסייד והמשיב בהודעות שנגבו בסמוך לתפיסת הרכב, כל אלה הינם גורמים תמוהים ובלתי מוסברים, המעוררים פקפק ממש בטענה כי הבעלות הרכב נותרה בידי המבקש עקב אי תשלום יתרת התמורה וכי המבקש ביטל את עסקת המכירה.

בנסיבות אלה, המבקש לא עומד בהוכחה על פיมาตรฐาน ההסתברויות, כי הרכב נמצא בבעלותו במישור החזוי (להבדיל מהמישור הרשמי שהוא דקלרטיבי גרידא).

לפיכך אני דוחה בשלב זה את הבקשה להחזירת הרכב למבקש, ומורה כי במועד בו בית המשפט בתיק העיקרי ידון בבקשתו לחילוט הרכב, יוכל המבקש להעלות טיעוני ולבקש להחזירו לחזקוו ככל שלא יחולט, וזאת לאחר שיזמן מראש לדין.

ניתנה היום, כ"ט אלול תשע"ה, 13 ספטמבר 2015, בהעדר
הצדדים.